

5 sierpnia 1929 r.

E21f 15/08

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 10071.

Ryszard Golly
(Katowice, Polska).

Kl. 5 d 15.
5d 15/08

Wstawka rurowa w przewodach zamulających, służąca do usuwania zatorów.

Zgłoszono 19 listopada 1927 r.

Udzielono 27 lutego 1929 r.

Pierwszeństwo: 27 stycznia 1927 r. (Niemcy).

Przewody do zamulania często się zatykają i wtedy w celu usunięcia zatorów trzeba niejednokrotnie wstrzymać zamulanie wyrobisk. Znana jest wstawka rurowa z klapą otwieraną zgóry. Kłapa umieszczona na dole obraca się na zawiasie, a do jej uruchomienia służy linka. Do uruchomienia takiej klapy używa się również wrzeczono śrubowe, którego ruch przenosi się za pośrednictwem kabłąka na drążki kolankowe uruchamiające kłapę, przyczem potrzebna jest tu osobna prowadnica. Wstawka rurowa ostatniego rodzaju jest wprawdzie używana, lecz ma wiele wad, których nie wykazuje wstawka rurowa, wykonana w myśl niniejszego wynalazku.

Niniejsza wstawka rurowa tem się wy-

różnia, że zapomocą śrub dozorczych można naprzód stwierdzić, jak wysoko sięga zatkanie przewodu, poczem zapomocą śrubowego wrzeczono otwiera się kłapę na dolnej stronie wstawki, która jako całość posiada tak niewielką wysokość, że może być użyta nawet w najniższych miejscach kopalni.

Otwieranie klapy można wykonywać w ten sposób, że uruchamiające ją wrzeczono śrubowe łączy się z dźwignią kątową, której jeden koniec jest połączony z przesuwany naśrubkiem, a drugi koniec z łącznikiem otwierającym kłapę.

Na rysunku pokazano przykłady wykonania obu wymienionych rodzajów wstawek rurowych, mianowicie na fig. 1 w wi-

doku, na fig. 2 — w przekroju pionowym widzianym z boku, fig. 3 podaje przekrój pionowy z korkami dozorcami, fig. 4 uwi-
docznia drugi rodzaj wstawki rurowej. Wstawka rurowa *a* dowolnego przekroju (fig. 1, 2, 3) jest zaopatrzona w kilka śrub dozorczych *b*, zapomocą których można stwierdzić wysokość zatkania. Kłapa *c* obraca się na sworzniu *d*, a w miejscu *e* jest do niej przymocowany zawiasowo łącznik *f*, którego drugi koniec jest połączony z przesuwalną nakrętką *g* wrzeczona śrubowego *h*. Podczas obracania wrzeczona *h*, nakrętka *g* przesuwa się i otwiera kłapę za pośrednictwem łącznika *f*. Jeżeli przewód do zamulowania jest zatkany, to naprzód próbuje się zapomocą śrub *b*, czy otworzenie kłapy jest konieczne. Jeżeli po wykręceniu śruby *b* woda się nie wylewa, to kłapa musi być otworzona.

Fig. 4 wskazuje sposób uruchomienia kłapy zapomocą wrzeczona poziomego. Wstawka rurowa *a* jest również zaopatrzona w kłapę *c*, obracającą się na sworzniu *d*, lecz łącznik *f* jest połączony z dźwignią kątową *k*, wahającą się na czopie *l*. Ponad wstawką *a* znajduje się wodzydło wrzeciona śrubowego *h* i nakrętki *g*. Obracając

wrzeciono można kłapę otwierać i zamykać.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Wstawka rurowa w przewodach zamulających, służąca do usuwania zatorów i zaopatrzona w kłapę, znamienna tem, że posiada wrzeciono śrubowe (*h*) i na niem przesuwany naśrubek (*g*) oraz łącznik (*f*), które służą do otwierania kłapy, zawieszony na sworzniu (*d*).

2. Wstawka według zastrz. 1, znamienna tem, że sworznię (*d*) kłapy daje się przesuwac zapomocą śruby oraz nakrętki (*l*).

3. Wstawka według zastrz. 1 i 2, znamienna tem, że posiada łącznik (*f*), przesuwany dźwignią kątową (*k*) zapomocą poziomej śruby (*n*) i naśrubka (*g*).

4. Wstawka według zastrz. 1—3, znamienna tem, że na obwodzie rury (*a*) znajdują się śruby dozorcze (*b*), przeznaczone do stwierdzania wysokości zatkania.

Ryszard Golly.
Zastępca: Dr. inż. M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

Fig.1

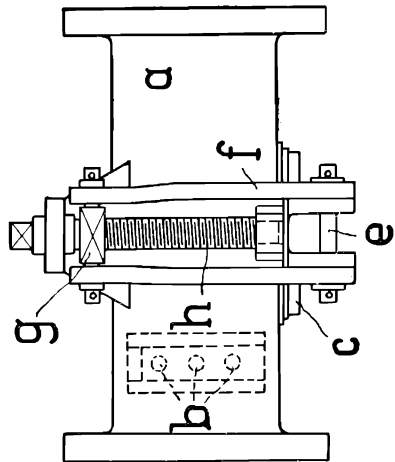

Fig.2

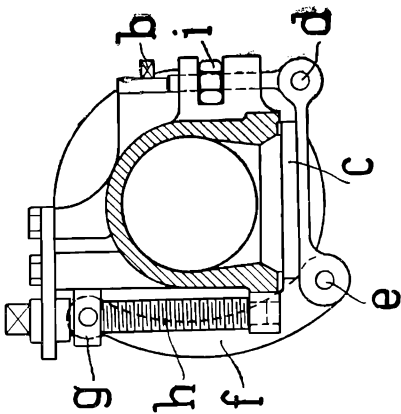

Fig.3

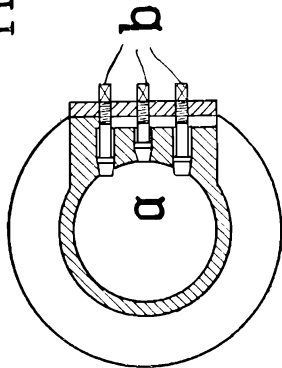

Fig.4

